

Zpráva o činnosti sboru v roce 2022

Bratři a sestry v Kristu,

Úvaha

Chápu víru jako vztah. Na vztazích stojí i církev, a to nejen na vztazích mezilidských, ale na vztahu k Bohu. Jenže právě vztahy jsou to, co se soudobé lidské společnosti příliš nedaří. Někdy přemýšlím nad důvody. Mám pocit, že jedním z důvodů je posedlost dokonalostí, honba za ideály. Dnes a denně jsme konfrontováni s dokonalými tělesnými proporcemi, úžasnými cestovatelskými zážitky, nejchutnější gastronomií, bezchybným bydlením a dalšími sny, dle kterých poměřujeme svůj život a cítíme se nespokojeni. Jenže když otevřeme bibli, zjistíme, že její ústřední hrdinové jsou veskrze postavy nedokonalé, přesto Bohem přijímané. Církev tedy stojí na milosti, odpuštění, smíření. Na přijímání druhého i s jeho nedokonalostmi. Mezilidské vztahy v církvi zří na Boží jednání s námi. Bude-li nás Bůh konfrontovat s dokonalostí, kdo obstojí? Hledání dokonalosti nevede ke štěstí, ale k samotě, nevztahu a budeme-li dokonalostí poměřovat sami sebe, pak i k vnitřní krizi. Naše okolí odráží, jak si v tomto křesťanském zápase za smíření a přijetí druhého i sama sebe vedeme. Naše nespokojenost se podepisuje i na našich nejbližších. Učíme je nespokojeností nebo lásce? Apoštol Pavel píše, že láska nepočítá křivdy. Lidé si naopak předkládají dlouhé výčty křivd. V Kristu ale Bůh podobné výčty křivd trhá. Možná i my bychom mohli roztrhat seznam, co vše by mělo být jinak, lépe. Nebo ho alespoň proškrtat, protože opravdu zásadních věcí v něm bude pramálo. Naším cestovním plánem by mohla být radost z toho, co za dobré považujeme. Nebo alespoň uvolněné konstatování, že nejsme dokonalí, ale přijímáme se takoví, jací jsme. Uleví se nám, ba co víc, uděláme velikou věc i pro ty, za které máme zodpovědnost a na kterých nám záleží.

Ohlédnutí za pěti lety

Nemohu mluvit o tom, jaký jsem farář. To mohou dělat jiní. Mohu ale snad říci pár poznatků o našem sboru. První, co mne napadá, je, že v Lysé je radost kázat. Dlouho jsem měl pocit, že navzdory v církevních řádech sveřepě užívanému termínu kazatel, kázání či biblická exegeze v naší církvi už nikoho moc nezajímá. V Lysé jsem našel posluchače, ba partnery do diskuse nad biblickým textem. Možná proto jsem se v minulých letech odhodlal kázat na souvislé biblické celky, kdy jsem s vámi verš po verši procházel příběh nebo téma. Po mém příchodu do Lysé se druhá polovina roku 2018 nesla v duchu cesty Abrahamovy, cesty prvního věřícího člověka a všech jejích úskalí. V průběhu roku 2019 jsme společně prošli celé Ježíšovo Kázání na hoře z Matoušova evangelia. V první polovině roku 2020 jsme společně přemýšleli nad mytologickými příběhy z úvodu bible, abychom v době pandemie covidu-19 rozvažovali o Ježíšově uzdravování v podání Markova evangelia. Příběhy o lidském "uzdravení" a prvních učednících byly zároveň zprávou o těžké Ježíšově pouti lidským světem. Na Přelomu roku 2021/22 jsme se potýkali s příběhem Jákobovým, a po Jákobově příběhu jsme se od Velikonoc loňského roku věnovali evangeliu Janovu, abychom posléze zabrousili k antropologické rovině biblického vyprávění a psychologické rovině biblických postav. Jak vidno, kus bible jsme spolu přece jen prošli. Ani tady však zájem mnohých z vás nekončí. Těší mne třeba i odvaha do dalšího vzdělávání na poli teologie, religionistiky či historie, do kterého se 6 z vás pustilo. Ale to už jsou ozvuky roku letošního. V letech minulých se hodně členů sboru věnovalo práci s dětmi, často s těmi nejmenšími. Pravidelné vydávání dětem malovaných novoročních záložek, přespávání na faře či zájem o to, aby se dětem u nás líbilo, to vše má v tomto sboru tradici. Snad proto se ode mne po mém příchodu do Lysé očekávala především práce s dětmi a mládeží, která byla ostatně na mém předchozím působišti centrem mé práce. Myslím ale, že nejděčnější odezvu jsem nakonec našel u generace starší, zatímco při práci s dětmi jsem u generace rodičů příliš neuspěl. Stále ale doufám, že se nám bude dařit nalézat nové cesty ke spolupráci, vždyť spolu s Lenkou chceme, aby se i našim dětem stal sbor domovem. Posledním bodem rekapitulace je počet členů našeho sboru. Revize kartotéky byla trnitá a dlouhá. Nejen v souvislosti s ní odešli ze sboru někteří lidé, další odchody byly dány vzájemným nepochopením. Každý odchod mě bolí. A z každého příchodu se raduji.

Válka na Ukrajině

Ve své zprávě bych se ale neměl jen ohlížet za dobou svého povolání do Lysé jako celku, ale měl se také zaměřit na rok minulý. Loňský rok se nesl ve znamení války na Ukrajině. Náš sbor poskytl od února do podzimu evangelickou školu k ubytování dvou ukrajinských rodin, zorganizoval výuku českého jazyka pro ukrajinské uprchlíky z Lysé a okolí a poskytl i mnoho finanční a materiální pomoci v této věci. Ve prospěch uprchlíků jsem odpracoval přes tři sta hodin. Úžasné ale bylo, že jsem na to nebyl sám.

Děkuji všem, kteří poskytli konkrétní materiální (či osobní) pomoc při zajišťování ubytování uprchlíků v prostorách našeho sboru. Děkuji Bohu za hudebníky, kteří dělají každé bohoslužebné shromáždění krásnějším. Děkuji za pracovitě presbytery, za učitele nedělní školy, za obětavé pomocníky při údržbě budov, kdybych je měl jmenovat konkrétně, byl by to dlouhý výčet. Děkuji sestře kostelnici za její obětavou práci. Děkuji čtenářům čtených bohoslužeb. V neposlední řadě musím vděčně poděkovat sestře kurátorce za obětavé zastupování a spolu-vedení sboru.

Loňský rok by výjimečný v počtu křtů dospělých. Pokřtěni tak byli Jiří Komárek a Zdeněk Klaban, jediným dětským spolu-křtěncem jim pak byl Honzík Rašín. Všichni pokřtěni se pravidelně účastní života sboru, byť Honzík u toho většinou spinká. Tedy, jediného Honzíka jsem přistihl. V minulém roce k nám ještě přistoupila Veronika Vaňáčková, přistěhoval se pak Jiří Hofman. Ze sboru i církve vystoupila Daniela Smutná, do sboru ČCE v Nymburce pak přestoupili Miroslav, Marta, Pavel a Štěpán Soukupovi. V loňském roce zemřela Zdeňka Haldová a Václav Švejda (*prosím, abyste na chvíli povstali a tichou chvílkou na zemřelé vzpomněli*). Ke konci roku 2022 jsme tak měli 198 členů, což bylo o dva méně než na jeho začátku.

Bohoslužby se v loňském roce naplno vrátily do sborového života a průměrná účast byla 50 lidí; ve srovnání s rokem 2018 nás chodí v průměru o 15 méně, oproti covidovému roku 2021 se ale jedná o cca 20% nárůst. Průměrná účast klesla i na tzv. biblických a jiných povídkách, přesto mi zájemci o tento typ katecheze dělají velkou radost, neb se spolu se mnou loni odvážně vydali po antropologické či psychologické rovině biblických příběhů, a to ihned poté, co jsme si přestali odkrývat problematičnost biblického Jákoba. Na vyučování Základů křesťanského náboženství pak bylo přihlášeno 9 dětí, na před-konfirmační přípravu začali v rámci dvouletého cyklu docházet Jana Rašínová a David Kožnar a opět se pravidelně scházely generace: na čtyři setkání střední generace přišlo průměrně 16 lidí, na pět setkání generace starší pak 19 lidí a na tři setkání mládeže dorazili v průměru tři mládežníci. O katechezi dětí ve sboru se velkou měrou starají učitelky nedělní školy, a myslím, že sbor může být hrdý na to, že se pravidelně připravuje nedělní program pro starší i mladší děti.

Mezi ostatní sborové aktivity patří dva sborové dny, ve kterých jsme se nejen společně naobědvali, ale také si poslechli vyprávění Jacqua Moliby o Kongu a Romana Čunderlíková nám představila nový evangelický zpěvník, který jsme v loňském roce začali používat při bohoslužbách. Rodiče s předškolními dětmi se sešli třikrát, s dětmi jsme také přespávali na faře, společně jsme strávili 2 několikadenní pobyty na horách, uspořádali pěší i cyklistický výlet a se sborovými nováčky jsem vyrazil na kokořínský vandr. 7 koncertů obohatilo naše kulturní obzory, stali jsme se jedním z míst, kde probíhá festival Lissa classica; hojně navštívená byla Noc kostelů, slavnost k památce M.J.Husa je naopak navštěvována rok od roku méně. Ve věci údržby budov na faře pracovali dobrovolníci ve 32 dnech, dohledu či jednání s firmami jsem se pak věnoval ve 37 dnech. Záměrně zde nepředstavuji všechna čísla statistiky, přesné údaje naleznete na webu našeho sboru.

Těší mne být farářem na tomto sboru. Kéž nás všechny Bůh provází i rokem nadcházejícím, či lety příštími.

V Lysé 26. března 2023

farář *Lukáš Pešout*

Součástí zprávy jsou i tabulky sborových aktivit za rok 2022.